

Què és la responsabilitat afectiva?

[inicicentrareport]La responsabilitat és un concepte que apliquem des de molt petits. En un primer moment en la infància se'ns parla de responsabilitats a casa o a l'escola, associant-se principalment al compliment de regles, tasques o deures. Com més grans ens fem, van augmentant les nostres responsabilitats.

A poc a poc es va formant la idea que la **responsabilitat** és fer-se càrrec de les coses, de les situacions i fins i tot de les persones. En aquest últim cas podem pensar que la responsabilitat només està present en relacions que impliquen una jerarquia entre les parts, per exemple, els pares són responsables dels fills, el germà gran és responsable del petit o un professor dels seus alumnes. No obstant això, al món de les relacions sexe-afectives, la responsabilitat té una especial rellevància. A aquest terme se'l diu '**responsabilitat afectiva**'.

via GIPHY

La responsabilitat afectiva va sorgir dins del món de les noves maneres de relacionar-nos, que intenta fugir de la idea tradicional de monogàmia i el matrimoni. El poliamor, les relacions obertes o les relacions casuals, són algunes maneres de relacionar-se que han sorgit en els últims anys, si bé les formes alternatives als conceptes tradicionals de parella sempre han existit.

Tot i que aquests models no són nous, el recent interès de més i més persones ha fet que el terme agafi més importància i sorgeixi la necessitat d'una reflexió crítica sobre què implica per a les persones la responsabilitat afectiva. És important recalcar que, **tot i ser un terme que ha sorgit de les relacions no-normatives, és igual d'important aplicar-ho també a la monogàmia i les relacions més tradicionals**.

La responsabilitat concep les relacions amoroses i sexuals com a espais on cadascuna de les parts **implicades es veu afectada per les accions i decisions de l'altre, és a dir, assenyala necessitat de generar consciència** respecte a què no podem oblidar-nos de com les nostres decisions afecten l'altre.

No es tracta, però, d'evitar el dolor de l'altre o posar les seves necessitats i desitjos per sobre dels nostres, sinó **d'entendre que les nostres accions tenen impacte en els altres**, i per això és necessari plantejar acords, evidenciar necessitats i explicitar desitjos.

via GIPHY

No hem d'assumir que l'altra persona sap el que volem o assumir que vol el mateix que nosaltres sense haver tingut una conversa sobre el tema.

Una altra idea fonamental és entendre que les persones **no som objectes**, que no som aquí per a satisfer necessitats (emocionals o sexuals), i per tant les persones amb les quals ens relacionem tampoc són aquí només pel nostre benefici. Es tracta de saber que tota relació, sense importar si dura una nit, un parell de mesos o anys, implica un respecte cap a l'altre.

La responsabilitat afectiva cerca la construcció de **relacions més equitatives, més**

respectuoses i més transparents mitjançant la comunicació i l'establiment d'acords.

Si som conscients que tenim, efectes en l'altre, i que l'altre té efectes en nosaltres, podem ser responsables dels nostres actes i de les seves conseqüències. Aquí us deixem amb algunes nocions bàsiques:

```
[playbuzz](function(d,s,id){var  
js,fjs=d.getElementsByTagName(s)[0];if(d.getElementById)return;js=d.createElement(s);js.id=i  
d;js.src='https://embed.ex.co/sdk.js';fjs.parentNode.insertBefore(js,fjs);}(  
document,'script','exco-  
sdk'));
```

```
[/playbuzz]  
[ficentrareport]
```